

‘Generaal Steentijger’

Ons geloof versterken en ons leven ontwikkelen – het grote pad van menselijke revolutie¹

Ik ben niet zo gezond als anderen en bovendien woon ik in dit afgelegen bergwoud. Vooral dit jaar was extra moeilijk door wijdverspreide epidemieën en een hongersnood in de lente en de zomer, die erger werd in de herfst en de winter. Mijn ziekte werd ook weer erger, maar je gaf me diverse medicijnen en een gewatteerde mantel. Dankzij jouw geneesmiddelen ging ik voortdurend vooruit; ik ben nu hersteld en voel me een stuk beter dan voorheen. Zowel in ‘De verhandeling over de stadia van yoga-beoefening’ van bodhisattva Maitreya als in ‘De verhandeling over de Grote perfectie van wijsheid’ van bodhisattva Nagarjuna staat dat, wanneer iemands ziekte veroorzaakt wordt door onveranderlijk karma, zelfs een voortreffelijk medicijn verandert in vergif, maar dat als iemand in de Lotus Soetra gelooft, vergif zal veranderen in medicijn.

Hoewel ik maar een onwaardig persoon ben, verspreid ik de Lotus Soetra; vandaar dat hemelduivels met elkaar hebben gewedijverd om me voedsel te onthouden. Omdat ik dit begrijp beklag ik me er niet over, maar ik denk dat ik het deze keer alleen heb overleefd omdat Boeddha Shakyamuni om mij te helpen bezit van je lichaam nam.

Genoeg daarover. Ik was uiterst bezorgd over je laatste terugreis en ben dan ook erg blij te horen dat je veilig in Kamakura bent aangekomen. Mijn bezorgdheid was zo groot, dat ik bij iedereen die vanuit Kamakura hier aankwam navraag naar je heb gedaan. De een zei dat hij je in Yumoto was tegengekomen, een ander dat hij je verderop in Kozu had ontmoet en toen een derde mij vertelde dat hij je in Kamakura had gezien, voelde ik me erg opgelucht. Vanaf nu moet je me niet meer persoonlijk komen opzoeken, tenzij het absoluut noodzakelijk is.

Als je me iets dringends te vertellen hebt, stuur dan een boodschapper. Ik heb me over je laatste reis echt ernstige zorgen gemaakt. Een vijand zal proberen je alertheid op gevaar zodanig te beïnvloeden dat hij je kan aanvallen. Als je toch op reis moet, bezuinig dan niet op de kosten van een paard. Zorg dat je een goed paard hebt. Neem je beste mannen mee om je bij een onverhoedse aanval te verdedigen en berijd een paard dat jou moeiteloos in je wapenuitrusting kan dragen.

In het achtste deel van ‘Diepe concentratie en inzicht’ en in het achtste deel van ‘De verklarende aantekeningen bij “Diepe concentratie en inzicht”’ staat: “Hoe sterker iemands geloof, des te groter de bescherming van de goden.” Dit betekent dat de bescherming van de goden afhangt van de kracht van iemands geloof. De Lotus Soetra is een geweldig zwaard,

¹ SGI Nieuwsbrief 8665.

maar hoe krachtig het is hangt af van wie het hanteert.

Wie van degenen die deze soetra verspreiden in het Laatste Tijdperk van de Wet is te vergelijken met Shariputra, Mahakashyapa, Waarnemer van Wereldgeluiden, Prachtig Geluid, Manjushri en Medicijnkoning? Mensen van de twee voertuigen [zoals Shariputra] hadden alle illusies van gedachten en verlangens vernietigd en zich zodoende uit de zes paden bevrijd. Bodhisattva's [zoals Waarnemer van Wereldgeluiden] hadden eenenveertig van de tweeënveertig stadia van onwetendheid uitgewist en waren als de maan in de veertiende nacht voordat ze vol is. Toch weigerde Boeddha Shakyamuni de taak van de verspreiding aan een van deze mensen toe te vertrouwen, maar gaf deze aan de Bodhisattva's van de Aarde. Deze bodhisattva's zijn dus degenen die hun besluit grondig hadden versterkt.

De machtige krijger generaal Li Kuang, wiens moeder² door een wilde tijger was verslonden, schoot een pijl af op de steen die hij voor de tijger aanzag. De pijl doorboorde de steen tot aan zijn veren toe. Toen hij echter beseftte dat het maar een steen was, lukte het hem niet de steen nog een keer te doorboren. Nadien stond hij bekend als Generaal Steentijger. Dit verhaal is op jou van toepassing. Hoewel vijanden voor je op de loer liggen, heeft je vastberaden geloof in de Lotus Soetra grote gevaren voorkomen nog voor ze konden ontstaan. In dit besef moet je je geloof meer dan ooit versterken. Het is onmogelijk om alles wat ik wil zeggen in één brief op te schrijven.

Met diep respect, Nichiren
(GND-1, 133–134)

Lezing

In juni en juli 1957 was ik in Hokkaido en Kansai in een intense strijd verwickeld. Ik had me naar Hokkaido gehaast om het overduidelijke misbruik van het recht op godsdienstvrijheid van vakbondsleden die lid waren van de Soka Gakkai door de Yubari mijnwerkersvakbond te bestrijden. In die tijd werd de vakbond als almachtig beschouwd en niemand durfde zich ertegen te verzetten. In Yubari nam ik het voortouw in de strijd om onze leden te beschermen en gerechtigheid te verkrijgen.

Direct na mijn inspanningen in Yubari reisde ik op 3 juli naar Osaka om me op het hoofdbureau van politie van de prefectuur Osaka te melden voor een verhoor in verband met vermeende overtredingen van de kieswet bij tussentijdse verkiezingen in een district van Osaka (in april van dat jaar). Ik werd gearresteerd en later die dag op basis van valse beschuldigingen gevangengezet.

² Zijn vader in een ander verhaal.

Deze twee incidenten, die elkaar zo snel opvolgden, waren allebei een verdedigingsstrijd tegen de verraderlijke aard van macht en autoriteit. Toen deze twee incidenten zich in het voorjaar aandienden, had ik de woorden van de Daishonin over ‘in staat zijn om een steen met een pijl te doorboren’ – een verwijzing naar de beroemde oude Chinese anekdote over generaal Steentijger die in deze gosho staat – in mijn hart gegrift en in mijn dagboek opgeschreven. Het was een uitdrukking van mijn vastberadenheid om me in te zetten op basis van mijn geloof in de Mystieke Wet, de krachtbron voor de absolute overwinning en om het onmogelijke mogelijk te maken. Bovendien was het een weerspiegeling van mijn bereidheid om elke tegenslag het hoofd te bieden met de onverschrokken spirit die ik in het diepst van mijn wezen had ontwikkeld.

Op 3 juli, onderweg van Hokkaido naar Osaka, maakte ik een korte tussenstop op de luchthaven Haneda in Tokio. Meneer Toda ontmoette me daar en gaf me een exemplaar van zijn net verschenen roman *De menselijke revolutie*, die eerder onder zijn pseudoniem Myo Goku in afleveringen in de *Seikyo Shimbun* was gepubliceerd.

Hoe mystiek was dat! Op het cruciale moment dat ik op het punt stond een zware strijd aan te gaan met de duivelse aard van het gezag, hield ik *De menselijke revolutie* in mijn handen, waarin mijn leermeester beschreef hoe hij zich tijdens zijn gevangenschap vanwege zijn geloofsovertuiging in de Tweede Wereldoorlog bewust werd van zijn missie als Bodhisattva van de Aarde.³

Een absolute overtuiging in geloof hebben

In de grote strijd om de Mystieke Wet te verspreiden, hebben de Bodhisattva's van de Aarde de stevig ontwikkelde vastberadenheid om zich nooit te laten verslaan, hoe hevig de stormen van tegenslag die hen teisteren ook zijn. Menselijke revolutie ligt in deze krachtige, positieve levenskracht om angst en onrust te overwinnen en – ondanks alles – vooruit te blijven gaan.

Meneer Toda leerde ons dat menselijke revolutie inhoudt dat we ons bewust worden van onze uiteindelijke missie in het leven en dat we een absolute overtuiging in

³ Bodhisattva's van de Aarde: Een ontelbaar aantal bodhisattva's die uit de aarde tevoorschijn komen en aan wie Shakyamuni Boeddha de verspreiding toevertrouwt van de Mystieke Wet, ofwel de essentie van de Lotus Soetra, in het Laatste Tijdperk van de Wet. Ze worden beschreven in het vijftiende hoofdstuk van de Lotus Soetra, 'Oprijzend vanuit de aarde', het eerste hoofdstuk van de essentiële leer (de laatste veertien hoofdstukken). In dit hoofdstuk vragen talloze bodhisattva's uit andere werelden toestemming om de soetra na de dood van de Boeddha in de saha-wereld te mogen verspreiden, maar Shakyamuni weigert en zegt dat de bodhisattva's die deze taak zullen vervullen al in de saha-wereld bestaan. Op dat moment beeft de aarde en splijt open, en daaruit verschijnt een menigte bodhisattva's zo talrijk als de zandkorrels van zestigduizend Ganges-rivieren, ieder met een eigen gevolg van volgelingen. In het eenentwintigste hoofdstuk, 'Bovennatuurlijke krachten', draagt Shakyamuni de essentie van de Lotus Soetra over aan deze bodhisattva's, de Bodhisattva's van de Aarde, onder leiding van bodhisattva Onovertroffen Beoefening, en vertrouwt hij hen de missie om deze in het Laatste Tijdperk van de Wet te verspreiden toe.

geloof hebben. Hij legde ook uit dat menselijke revolutie inhoudt dat we ons leven veranderen van een levensstaat die wordt beheerst door de drie vergiften van hebzucht, woede en onwetendheid⁴ naar een levensstaat waarin de levensstaten van bodhisattva en boeddhaschap zich manifesteren. Dit is het proces waarbij we alle duivelse functies overwinnen en ons bewust worden van het grenzeloze potentieel dat inherent is in ons leven en dit naar buiten brengen. Het is het ontwikkelen van een sterk zelf. Daarom kunnen wij, die dagelijks onze menselijke revolutie uitdagen, altijd de kracht in onszelf oproepen waarmee we elke impasse doorbreken. Zelfs als we geconfronteerd worden met ontmoedigende problemen die onoverkomelijk lijken, hoeven we niet ineen te krimpen, in paniek te raken, bang te zijn of weg te rennen, want we kunnen putten uit de kracht van grenzeloze moed en wijsheid die in ons aanwezig is.

Laten we in deze aflevering het geschrift 'Generaal Steentijger' van de Daishonin bestuderen om meer te leren over de essentie van het soort geloof waarmee we onze menselijke revolutie kunnen realiseren.

Een leerling die zijn leermeester tijdens persoonlijke tegenslagen steunt

De brief 'Generaal Steentijger' werd op 22 oktober 1278 geschreven en door de Daishonin, die op de berg Minobu verbleef, naar Shijo Kingo in Kamakura gestuurd. Ik wil graag twee punten met betrekking tot de achtergrond van deze brief bevestigen.

Ten eerste waren er sinds het voorgaande jaar (1277) wijdverspreide epidemieën en een langdurige droogte geweest, die hadden geleid tot een drastisch tekort aan voedsel. Bovendien leed de Daishonin zelf sinds het einde van dat jaar aan een slechte gezondheid. Met andere woorden, zijn leven op de berg Minobu was behoorlijk zwaar, wat materiële voorzieningen (voedsel en onderdak) en gezondheid betreft.

Ten tweede was er ook een dramatische verandering in de omstandigheden van Shijo Kingo. In 1277 was Shijo Kingo verstrikt geraakt in een complot van Ryokan van de Gokuraku-ji-tempel en anderen naar aanleiding van het Kuwagayatsu-debat.⁵ Hierbij hadden enkele van zijn mede-samoerai in een poging om hem bij zijn leenheer in een kwaad daglicht te stellen, valse beschuldigingen tegen hem geuit. Heer Ema geloofde deze beschuldigingen en was woedend, waardoor Kingo werd bedreigd met het ergste

⁴ De drie vergiften – hebzucht, woede en onwetendheid: De belangrijke kwaadaardige krachten die in het leven aanwezig zijn en die de oorzaak van menselijk lijden zijn. In *Nagarjuna's Verhandeling over de Grote Perfectie van Wijsheid* worden de drie vergiften gezien als de bron van alle illusies en aardse verlangens. Ze worden 'vergiften' genoemd omdat ze het leven van mensen bezoedelen en hen ervan weerhouden hun hart en geest op het goede te richten.

⁵ Debat van Kuwagayatsu: Een debat dat in 1277 plaatsvond in Kuwagayatsu, Kamakura, tussen Sammi-bo, een leerling van de Daishonin, en een priester genaamd Ryuzo-bo, die onder de bescherming van Ryokan van de Gokuraku-ji-tempel stond. Ryuzo-bo werd door Sammi-bo volledig verslagen. Shijo Kingo woonde het debat slechts als toeschouwer bij en sprak geen woord. Toch werd er tegen heer Ema valselyk beweerd dat Shijo Kingo met een aantal medestanders met getrokken wapens het debat was binnengedrongen en de bijeenkomst had verstoord.

lot dat een samoerai kon overkomen: het verlies van zijn status als vazal. Maar op advies van de Daishonin bleef Shijo Kingo heer Ema trouw dienen, met als resultaat dat heer Ema niet alleen zijn oprechtheid erkende, maar hem zelfs drie nieuwe landgoederen schonk.⁶ Tegelijkertijd wakkerde deze blijk van waardering van heer Ema de jaloezie van Shijo Kingo's rivalen aan, waardoor hij in nog groter gevaar verkeerde dan voorheen.

Tegen deze achtergrond stuurde Shijo Kingo een brief en giften vanuit Kamakura naar de Daishonin op de berg Minobu. De Daishonin somt de giften op die Shijo Kingo vanuit zijn landgoed in de provincie Shinano (het huidige Nagano) had gestuurd. De brief 'Generaal Steentijger' is een antwoord op de oprechte brief van Shijo Kingo.

In de openingspassage van 'Generaal Steentijger', voorafgaand aan het gedeelte dat we deze keer zullen bestuderen, noemt de Daishonin enkele van de giften: drieduizend munten, een zak gepolijste rijst, vijftig plakken rijstcake, een grote en een kleine bamboekoker met saké, vijf koorden met gedroogde dadelpruimen en tien granaatappels, enzovoort. De Daishonin merkt op dat kleding ons beschermt tegen de kou en dat voedsel ons in leven houdt, en schrijft: "Er is voor de mens geen kostbaarder schat dan eten en drinken, kleding en medicijnen." (GND-1, 133) Dit is een uitdrukking van de dankbaarheid van de Daishonin aan Shijo Kingo voor het sturen van deze giften.

De Daishonin drukte altijd zijn diepste waardering uit voor de steun van zijn volgelingen, hij behandelde hen met het grootste respect en zette zich samen met hen in voor kosenrufu. Dat was zijn spirit. Hieruit blijkt dat oprecht op oprechtheid reageren de kern van de humanistische leer van het Nichiren Boeddhisme is.

Ik ben niet zo gezond als anderen⁷ en bovendien woon ik in dit afgelegen bergwoud. Vooral dit jaar was extra moeilijk door wijdverspreide epidemieën en een hongersnood in de lente en de zomer, die erger werd in de herfst en de winter. Mijn ziekte werd ook weer erger, maar je gaf me diverse medicijnen en een gewatteerde

⁶ De Daishonin schrijft: "Je zegt dat je nieuwe landgoederen een gebied dat drie keer zo groot is als Tono'oka [in de provincie Shinano] beslaan. Er is hier nu een man uit de provincie Sado die dat gebied goed kent. Hij vertelt mij dat van de drie dorpen het dorp Ikada het beste is. Hoewel het weinig akkers en rijstvelden telt, zijn de opbrengsten onmetelijk. Twee percelen leveren ieder jaarlijks een oogst op ter waarde van een miljoen munten aan belasting; een ander perceel driehonderdduizend munten. Dat, zegt hij, zijn hun opbrengsten." (WND-1, 945)

⁷ De oorspronkelijke Japanse tekst kan hier letterlijk worden vertaald als: "Mijn situatie is anders dan die van anderen." Er bestaan verschillende opvattingen over welke situatie hiermee wordt bedoeld. Eén visie is dat dit verwijst naar de slechte gezondheid van de Daishonin, terwijl een andere visie is dat het slaat op het feit dat hij door de heersende autoriteiten van die tijd als een gevaarlijke en ontwrichtende invloed werd gezien.

mantel. Dankzij jouw geneesmiddelen ging ik voortdurend vooruit; ik ben nu hersteld en voel me een stuk beter dan voorheen. Zowel in ‘De verhandeling over de stadia van yoga-beoefening’ van bodhisattva Maitreya als in ‘De verhandeling over de Grote perfectie van wijsheid’ van bodhisattva Nagarjuna staat dat, wanneer iemands ziekte veroorzaakt wordt door onveranderlijk karma, zelfs een voortreffelijk medicijn verandert in vergif, maar dat als iemand in de Lotus Soetra gelooft, vergif zal veranderen in medicijn.

Hoewel ik maar een onwaardig persoon ben, verspreid ik de Lotus Soetra; vandaar dat hemelduivels met elkaar hebben gewedijverd om me voedsel te onthouden. Omdat ik dit begrijp beklaag ik me er niet over, maar ik denk dat ik het deze keer alleen heb overleefd omdat Boeddha Shakyamuni om mij te helpen bezit van je lichaam nam. (GND-1, 133)

Kalm de drie hindernissen en vier duivels overwinnen

In dit gedeelte benadrukt Nichiren Daishonin nogmaals aan zijn leerling zijn diepe dankbaarheid voor zijn hulp, en zegt hij dat om dit te doen de functie van de Boeddha zeker in het leven van Shijo Kingo was geactiveerd. De context van deze opmerking is dat kosenrufu een voortdurende, niet-aflatende strijd is tussen de krachten van de Boeddha en de duivelse functies.

In de Daishonins eigen zware strijd voor kosenrufu – waarbij hij tweeënhalf jaar onder barre omstandigheden in ballingschap op het eiland Sado leefde en vervolgens op de berg Minobu verbleef – was de gezondheid van de Daishonin ongetwijfeld ernstig aangetast. Dit kwam vanaf eind 1277 tot uiting in een ziekte die gepaard ging met een slopende en chronische diarree. Deze verslechterde met het naderen van de zomer in de eerste helft van juni 1278, maar de medicijnen die Shijo Kingo [die ook een bekwaam arts was] toen stuurde, hadden het lijden van de Daishonin verlicht. Zijn gezondheid was zodanig verbeterd dat hij aan Shijo Kingo kon schrijven: “Mijn klachten zijn steeds minder geworden en zijn nu nog maar een honderdste van wat ze waren.” (GND-1, 133)⁸

Enkele maanden later, net voordat de Daishonin ‘Generaal Steentijger’ schreef, had Shijo Kingo hem op de berg Minobu bezocht. Shijo Kingo bracht waarschijnlijk verslag uit aan de Daishonin over de uitbreiding van zijn landerijen, maar hij maakte zich nu de winter naderde ongetwijfeld ook zorgen over de fysieke toestand van zijn leermeester. De Daishonin drukt zijn dankbaarheid uit voor Shijo Kingo’s zorgvuldige

⁸ In ‘De twee soorten ziekte’ schrijft de Daishonin: “Op de dertigste dag van de twaalfde maand van vorig jaar [30 december 1277] kreeg ik diarree, en tot aan de derde of vierde dag van de zesde maand van dit jaar [3 of 4 juni 1278] werd het met de dag erger en met de maand ernstiger. Net toen ik dacht dat het wel mijn onveranderlijke karma moest zijn, stuurde je me goede medicijnen. Sinds ik die heb ingenomen, zijn mijn klachten geleidelijk afgenomen en zijn nu nog maar een honderdste van de vroegere hevigheid. Ik vraag me af of Shakyamuni Boeddha jouw lichaam is binnengegaan om mij te helpen, of dat de Bodhisattva’s van de Aarde mij misschien het goede medicijn van Myoho-rengé-kyo hebben geschonken.” (WND-1, 920) En in ‘Antwoord aan Hyoe no Saka’ meldt hij: “Het medicijn dat Saemon [Shijo Kingo] mij stuurde, heeft mijn diarree genezen.” (WND-2, 754)

behandeling van zijn ziekte en schrijft: “Ik ben nu hersteld en voel me veel beter dan voorheen.” (GND-1, 133)

Terwijl hij als een gewoon mens worstelt met ziekte, blijft de Daishonin zich met al zijn kracht inzetten om zijn leerlingen aan te moedigen. Met zijn eigen voorbeeld van herstel van ziekte laat hij de grote heilzame kracht van geloof in de Mystieke Wet zien, waarmee we “vergif in medicijn kunnen omzetten”⁹ en zo zelfs ons leven kunnen verlengen, wat als ‘onveranderlijk karma’ werd beschouwd.¹⁰

De Daishonin stelt ook dat zijn ziekte een strijd tegen de ‘hemelduivels’ is. Omdat hij zich als beoefenaar van de Lotus Soetra heeft ingezet voor de verspreiding van de Mystieke Wet, beweert hij dat dergelijke negatieve functies hem van zijn levensonderhoud en zijn leven willen beroven.

Het feit dat de drie hindernissen en vier duivels¹¹ zich hadden aangediend om hem vanwege zijn inspanningen voor kosenrufu aan te vallen, was precies zoals de soetra had voorspeld. Omdat zijn vastberadenheid om de Mystieke Wet te verspreiden onwankelbaar bleef, was hij er, net zoals de soetra had voorspeld, van verzekerd dat hij door de boeddha’s en hemelgoden – de beschermende functies van het universum – zou worden beschermd. “Omdat ik dit begrijp, beklaag ik me er niet over”, schrijft de Daishonin, waarmee hij ons – in het aangezicht van zulke hindernissen – zijn onverschrokken spirit laat zien.

De strijd tussen de duivelse krachten en de krachten van de Boeddha

In een later geschrift, ‘Het bewijs van de Lotus Soetra’, geeft Nichiren Daishonin zijn jonge leerling Nanjo Tokimitsu raad over het overwinnen van ziekte die wordt veroorzaakt door duivelse functies: “Omdat het nu vrijwel zeker lijkt dat je boedddhaschap zult bereiken, maken de hemelduivel en kwade geesten¹² misschien

⁹ Vergif omzetten in medicijn: Het beginsel dat aardse verlangens en lijden in voorspoed en verlichting door de kracht van de Mystieke Wet kunnen worden omgezet. Deze uitdrukking komt voor in een passage uit Nagarjuna’s *Verhandeling over de Grote Volmaakte Wijsheid*, waarin wordt gesproken over “een groot arts die vergif in medicijn kan omzetten”. Deze uitdrukking wordt vaak aangehaald om duidelijk te maken dat elk probleem of lijden uiteindelijk kan worden omgezet in het grootste geluk en de diepste vervulling in het leven.

¹⁰ Onveranderlijke karma: Ook wel vaststaand karma. Het tegenovergestelde van veranderlijk karma. Karma dat onvermijdelijk een vast of bepaald resultaat voortbrengt, of dit nu positief of negatief is. Onveranderlijk karma kan ook worden opgevat als karma waarvan de gevolgen op een vast moment in het leven zullen verschijnen. Men geloofde dat de levensduur van een persoon als vergelding voor karma vaststond.

¹¹ De drie hindernissen en vier duivels: Verschillende obstakels en hindernissen bij het beoefenen van het boeddhisme. De drie hindernissen zijn (1) de hindernis van aardse verlangens, (2) de hindernis van karma en (3) de hindernis van vergelding. De vier duivels zijn (1) de hindernis van aardse verlangens, (2) de hindernis van de vijf componenten, (3) de hindernis van de dood en (4) de hindernis van de duivelkoning [de duivel van de zesde hemel].

¹² Het woord voor kwade geesten in de oorspronkelijke tekst is *gedo*, wat letterlijk ‘ontspoorden’ betekent en meestal verwijst naar ketters en niet-boeddhisten. Hier betekent het woord ‘iets of iemand die rampen veroorzaakt’. Vandaar de uitdrukking ‘kwade geesten’.

gebruik van een ziekte in een poging je te intimideren. Het leven in deze wereld is maar kort. Wees daarom voor niets of niemand bang!” (GND-2, 369)

“Wees daarom voor niets of niemand bang!” zegt de Daishonin, waarbij hij zijn leerling aanspoort zich niet door deze hindernis te laten verslaan. Hij legt Tokimitsu uit dat zijn ziekte wordt veroorzaakt door duivelse functies die proberen te voorkomen dat hij door zijn krachtige inzet voor kosenrufu verlichting bereikt.

Daarna veroordeelt de Daishonin deze negatieve functies die Tokimitsu aanvallen fel: “En jullie, demonen, proberen jullie door deze man in ellende te storten een degen door te slikken met de punt naar voren, of een laaiend vuur te omhelzen, of de aartsvijand van de boeddha’s van de tien richtingen in de drie bestaansperioden te worden?” (GND-2, 369)

Niemand kan het lijden van geboorte, ouderdom, ziekte en dood ontlopen. Zelfs als we het Nichiren Boeddhisme beoefenen, worden we nog steeds ziek en zullen we uiteindelijk op een dag overlijden. Maar door onze boeddhistische beoefening kunnen we ziekte beschouwen als een onlosmakelijk onderdeel van het leven¹³ en het vanuit dat hoger standpunt onder ogen zien. De Daishonin gaf zijn volgelingen het goede voorbeeld door zijn eigen onverstoorbare gedrag en zijn overwinning op de drie hindernissen en vier duivels.

Meneer Toda verklaarde ook: “Ik heb de duivels van ziekte en dood, waarmee ik het gevecht moest aangaan, met de kracht van geloof in de Gohonzon overwonnen.” Hij bezat de levensstaat van een onverschrokken leeuwenkoning, zoals blijkt uit de woorden: “Welke ziekte kan dan nog een hindernis zijn?” (GND-1, 75)

Kosenrufu is een strijd tussen de krachten van de Boeddha en de duivelse functies die het universum doordringen. Geloof in de Mystieke Wet stelt ons in staat om de duivels van ziekte en dood te overwinnen. Daarom beschrijft de Daishonin de medische zorg die hij kreeg van Shijo Kingo – die handelde om de beoefenaar van de Lotus Soetra te beschermen – als het werk van Shakyamuni Boeddha, en verduidelijkt hij het principe om zonder falen alle hindernissen en negatieve functies te overwinnen.

Genoeg daarover. Ik was uiterst bezorgd over je laatste terugreis en ben dan ook erg blij te horen dat je veilig in Kamakura bent aangekomen. Mijn bezorgdheid was zo groot, dat ik bij iedereen die vanuit Kamakura hier aankwam navraag naar je heb gedaan. De een zei dat hij je in Yumoto was tegengekomen, een ander dat hij je verderop in Kozu had ontmoet en toen een derde mij vertelde dat hij je in Kamakura had gezien, voelde ik me erg opgelucht. Vanaf nu moet je me niet meer persoonlijk komen opzoeken, tenzij het absoluut noodzakelijk is.

¹³ In *Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen* zegt de Daishonin: “Als we met de ogen van wijsheid kijken, zoals die worden geopend door de het (16e) hoofdstuk ‘Levensspanne’ van de essentiële leer [van de Lotus Soetra], zullen we tot het inzicht komen dat ziekte, pijn en verdriet altijd een onlosmakelijk onderdeel van het leven zijn geweest. Dat is de wijsheid van de Boeddha van grenzeloze vreugde.” (OTT, 174)

Als je me iets dringends te vertellen hebt, stuur dan een boodschapper. Ik heb me over je laatste reis echt ernstige zorgen gemaakt. Een vijand zal proberen je alertheid op gevaar zodanig te beïnvloeden dat hij je kan aanvallen. Als je toch op reis moet, bezuinig dan niet op de kosten van een paard. Zorg dat je een goed paard hebt. Neem je beste mannen mee om je bij een onverhoedse aanval te verdedigen en berijd een paard dat jou moeiteloos in je wapenuitrusting kan dragen. (GND-1, 133)

Bezorgdheid om Shijo Kingo's terugreis naar Kamakura

In deze brief drukt de Daishonin zijn diepe bezorgdheid over de veilige terugkeer van Shijo Kingo naar Kamakura uit.

In die tijd duurde de reis van Minobu naar Kamakura te paard twee tot drie dagen. De Daishonin leek zich dagenlang over Kingo's veiligheid ernstig zorgen te hebben gemaakt. Telkens als er iemand vanuit de richting van Kamakura in Minobu aankwam, vroeg hij of ze Shijo Kingo onderweg hadden gezien. Mensen vertelden hem dat zij hem hadden gezien in Yumoto en Kozu (tegenwoordig Hakone en Odawara in de prefectuur Kanagawa) en dat hij uiteindelijk weer in terug Kamakura was. Toen hij dit hoorde, was de Daishonin eindelijk gerustgesteld over Kingo's veiligheid en kon hij opgelucht ademen.

Wat een geweldige, zorgzame leermeester was de Daishonin! Maar zijn zorgzaamheid stopte daar niet; hij gaf Shijo Kingo ook de raad om de gevaarlijke reis naar Minobu niet opnieuw te maken, tenzij het echt absoluut noodzakelijk was. Hij voegde eraan toe dat als Kingo iets dringends met hem moest bespreken, hij beter een boodschapper kon sturen.

Waarom maakte de Daishonin zich zoveel zorgen?

Mensen die vanuit Minobu naar Kamakura reisden, volgden eerst het pad langs de Fuji-rivier¹⁴ en gingen daarna in oostelijke richting door de provincie Suruga (nu een deel van de huidige prefectuur Shizuoka), waarbij ze de bergen van Hakone overstaken. In de provincie Suruga lagen veel landgoederen die direct onder het bestuur van leden van de heersende Hojo-clan stonden. De meeste van hen waren aanhangers van de gevestigde boeddhistische scholen en stonden vijandig tegenover de volgelingen van de Daishonin. Bovendien waren er onderweg door het bergachtige gebied nog veel andere gevaren. De Daishonin maakte zich daarom grote zorgen om de veiligheid van zijn leerling.

Hoewel de houding van heer Ema drastisch ten goede was veranderd, moest Shijo Kingo bovendien nog steeds voortdurend waakzaam blijven voor de jaloerse en

¹⁴ Een rivier ten westen van de berg Fuji die in zuidelijke richting stroomt en uitmondt in de Suruga-baai.

wrok koesterende samoerai die hem bij zijn heer hadden belasterd en elke kans zouden aangrijpen om hem uit de weg te ruimen.

Het is vooral belangrijk om op de terugweg voorzichtig te zijn: nadat we een doel hebben bereikt, zijn we vaak meer ontspannen, waardoor we makkelijker overvallen worden. Ook zijn we meestal vermoeider dan we zelf doorhebben. In het geval van Shijo Kingo gold dat, ook al was hij een bekwame zwaardvechter, een plotselinge aanval op zo'n moment door een vijand hem fataal had kunnen worden.

Waakzaamheid is de sleutel tot de overwinning

De Daishonin merkt op: "Een vijand zal proberen je alertheid op gevaar zodanig te beïnvloeden dat hij je kan aanvallen." (GND-1, 133) We zouden deze woorden allemaal diep in ons hart moeten griffen. Als we een woeste stroom oversteken en we ons doel willen bereiken, moeten we uiterst voorzichtig zijn.

Aan het eind van onze bijeenkomsten moedigen we de leden altijd aan om alert te blijven in het verkeer en herinneren we hen eraan dat de bijeenkomst pas echt voorbij is als iedereen weer veilig en wel thuis is. Door ons er bewust op toe te leggen om voorzichtig te zijn, kunnen we voorkomen dat we ten prooi vallen aan de werking van duivelse functies.

De Daishonin gaf Shijo Kingo zelfs advies over wat voor paard hij moest berijden. In hedendaagse termen zou dit op advies over het vervoermiddel – auto, motorfiets, fiets, enzovoorts – neerkomen. Wanneer we voor SGI-activiteiten van de ene plek naar de andere onderweg zijn, moeten we alert blijven, zelfs als we lopend zijn.

Als leden van de SGI hebben jullie allemaal een nobele missie voor kosenrufu. Neem geen risico's als het om veiligheid gaat, maar blijf altijd alert op de kleinste voortekenen van gevaar of ongelukken. Breng elke activiteit veilig en succesvol tot een einde. Maar als iemand toch een ongeluk krijgt, moedig hem of haar dan warm aan.

Welke beproevingen we ook tegenkomen, door geloof in de Mystieke Wet op te roepen kunnen we onze karmische vergelding verminderen¹⁵ en vergif omzetten in medicijn. Natuurlijk is het beter als er helemaal geen ongelukken gebeuren.

Mijn vrouw en ik chanten altijd met een oprecht hart voor de veiligheid en het geluk van al onze leden. Ieder van jullie is een kostbare leerling van de Boeddha, dus herinner elkaar eraan om voorzichtig te zijn en spreek de gelofte uit om duivelse invloeden buiten de deur te houden.

¹⁵ Het verminderen van karmische vergelding: Deze term, die letterlijk "het zware transformeren en het lichte ontvangen" betekent, komt voor in de Nirvana-soetra. "Zwaar" verwijst naar negatief karma dat zich in talloze vorige levens heeft opgehoopt. Als voorspoed van het beschermen van de correcte leer van het boeddhisme kunnen we in dit leven relatief lichte karmische vergelding ervaren. Hierdoor zuiveren we zwaar karma dat ons normaal gesproken niet alleen in dit leven, maar ook in vele toekomstige levens negatief zou beïnvloeden.

Zoals Nichiren Daishonin schrijft: “Versterk je geloof dag in dag uit en maand na maand. Als je vastberadenheid ook maar een beetje verslapt, zullen demonen daar gebruik van maken.” (WND-1, 997) Ik bid dat jullie je allemaal in overeenstemming met deze eeuwige richtlijn volledig voor je boeddhistische beoefening inzetten, zodat jullie alle negatieve functies kunnen overwinnen en een leven van grote overwinning leiden.

“In het achtste deel van ‘Diepe concentratie en inzicht’ en in het achtste deel van ‘De verklarende aantekeningen bij “Diepe concentratie en inzicht”’ staat: “Hoe sterker iemands geloof, des te groter de bescherming van de goden.” Dit betekent dat de bescherming van de goden afhangt van de kracht van iemands geloof. De Lotus Soetra is een geweldig zwaard, maar hoe krachtig het is hangt af van wie het hanteert.” (GND-1, 134)

Het belang van sterk geloof

De hemelgoden zullen de beoefenaars van de Lotus Soetra die in het Laatste Tijdperk van de Wet in de soetra geloven en haar verspreiden, zeker beschermen. De boeddha’s en bodhisattva’s zullen zulke mensen prijzen, en de goden van de zon en de maan zullen hun pad voor en achter hen verlichten.

Maar we activeren deze beschermende functies van het universum met ons eigen geloof. De verwezenlijking van onze gebeden hangt van onze volledige inzet en oprechte vastberadenheid af. Dit is inderdaad de les in de woorden van de grote leraar Miao-lo: “Hoe sterker iemands geloof, des te groter de bescherming van de goden.” (GND-1, 134) Sterk geloof – sterke vastberadenheid – is de sleutel tot overwinning. De kracht die vrijkomt door het machtige zwaard van de Lotus Soetra hangt af van het geloof van degene die het hanteert.

De Daishonin drong er bij Shijo Kingo steeds op aan om als een wijs mens te leven en zich te gedragen. Hij gaf veel om Kingo’s succes en gaf hem gedetailleerde raad, over waar hij in het dagelijks leven op moest letten en over zijn houding tegenover zijn heer en de manier waarop hij met anderen omging.

In zekere zin is ons doel als beoefenaars van het Nichiren Boeddhisme om een leven op te bouwen en te leiden waarin we ons door niets laten verslaan. Geloof in de Mystieke Wet stelt ons in staat om een levensstaat van absolute overwinning te vestigen — een overwinning op een dieper niveau dan de relatieve overwinningen en nederlagen die we in ons dagelijks leven ervaren. Door ons in te zetten voor onze boeddhistische beoefening en dag na dag innerlijke kracht te ontwikkelen, kunnen we

een krachtige overtuiging in ons geloof opbouwen waarmee we elke moeilijkheid vol vertrouwen kunnen overwinnen, of dat nu is wanneer de winden van karma waaien of wanneer de drie hindernissen en vier duivels zich aandienen.

De 'schatten van het hart' zijn iets dat we langzaam in de loop van de tijd opbouwen. Onze constante dagelijkse inspanningen om ons leven te verfijnen en ons geloof en onze vastberadenheid te versterken, zijn de manier waarop we een onwankelbare levensstaat kunnen opbouwen waarin we "onzelf ontspannen kunnen vermaken" (vgl. LSOC16, 272 [LS16, 230]).

Geloof zit in onze voortdurende menselijke revolutie. Het doel van de boeddhistische beoefening is om ons volledige menselijke potentieel naar buiten te brengen. Daarom moedigde de Daishonin zijn geliefde leerling Shijo Kingo aan om zijn leven als een wijs mens en als een voorbeeld voor andere beoefenaars te leiden. Daarnaast gaf hij hem de raad om de problemen die hij in zijn leven tegenkwam met zijn boeddhistische beoefening te overwinnen.

In 'Generaal Steentijger' geeft de Daishonin Kingo veel adviezen voor zijn toekomstige veiligheid en welzijn, en benadrukt hij dat het versterken van zijn geloof en het ontwikkelen van zijn vastberadenheid van cruciaal belang zijn. Zoals de Daishonin schrijft, hangt de bescherming van de hemelgoden "af van de kracht van iemands geloof" (GND-1, 134).

"Waar het om gaat, is het hart."

Zoals de Daishonin leert: "Waar het om gaat, is het hart." Het is geen overdrijving om te zeggen dat winnen of verliezen in het leven afhangt van de vraag of iemands hart — iemands vastberadenheid — sterk en standvastig is.

Wat mensen met een sterke vastberadenheid betreft, ik heb een dialoog gevoerd met Aurelio Peccei (1908–1984), mede-oprichter en eerste voorzitter van de wereldwijde denktank de Club van Rome. Achter zijn warme glimlach schuilde een man met een onwankelbare overtuiging.

Dr. Peccei was een held van het Italiaanse antifascistische verzet. In februari 1944 werd hij gearresteerd door de fascistische militie en zat hij bijna een jaar in de gevangenis. Dit was tijdens de Tweede Wereldoorlog, in dezelfde periode dat de eerste twee presidenten van de Soka Gakkai, Tsunesaburo Makiguchi en Josei Toda, in Japan gevangen zaten. Dr. Peccei werd door zijn ondervragers op gewelddadige wijze verhoord, maar hij brak niet.

Hij vertelde dat zijn ervaring in de gevangenis hem zowel de zwakte als de kracht van de mens had laten zien. Hij had gezien hoe zelfingenomen, arrogante mensen bij de eerste druk van de autoriteiten laf instortten en toegaven. Tegelijkertijd waren er anderen die in het dagelijks leven misschien weinig indruk maakten, maar die zich onder

zware vervolging ontpopten tot ware helden die weigerden hun kameraden te verraden.

Dr. Peccei schreef: “Misschien komt het door de ervaringen [van gevangenschap] uit die periode dat ik overtuigd raakte dat er in de mens een grote kracht voor het goede schuilt.”¹⁶ Zijn inzicht sluit nauw aan bij de boeddhistische leer. In onszelf bezitten we een “grote kracht tot het goede” die door geen enkele vorm van onderdrukking of vervolging kan worden overwonnen. Die onwankelbare “sterke vastberadenheid” komt pas naar buiten wanneer we direct geconfronteerd worden met moeilijkheden. Zoals het gezegde luidt: “Tegenslag maakt een mens wijs.”

In zijn laatste jaren kwam Dr. Peccei ook tot de conclusie dat menselijke revolutie van essentieel belang is. Hij verklaarde: “Van nu af aan hangt alles af van het gedrag en de beslissingen [van de moderne mens]; zijzelf zullen, bewust of onbewust, hun individuele en collectieve lot bepalen, en zelfs het lot van hun soort.”¹⁷ En hij zei ook: “Ik heb vertrouwen in de mens — en ik geloof in menselijke revolutie.”¹⁸

Wie van degenen die deze soetra verspreiden in het Laatste Tijdperk van de Wet is te vergelijken met Shariputra, Mahakashyapa, Waarnemer van Wereldgeluiden, Prachtig Geluid, Manjushri en Medicijnkoning? Mensen van de twee voertuigen [zoals Shariputra] hadden alle illusies van gedachten en verlangens vernietigd en zich zodoende uit de zes paden bevrijd. Bodhisattva's [zoals Waarnemer van Wereldgeluiden] hadden eenenveertig van de tweeënveertig stadia van onwetendheid uitgewist en waren als de maan in de veertiende nacht voordat ze vol is.

Toch weigerde Boeddha Shakyamuni de taak van de verspreiding aan een van deze mensen toe te vertrouwen, maar gaf deze aan de Bodhisattva's van de Aarde. Deze bodhisattva's zijn dus degenen die hun besluit grondig hadden versterkt.

De machtige krijger generaal Li Kuang, wiens moeder¹⁹ door een wilde tijger was verslonden, schoot een pijl af op de steen die hij voor de tijger aanzag. De pijl doorboorde de steen tot aan zijn veren toe. Toen hij echter beseftte dat het maar een steen was, lukte het hem niet de steen nog een keer te doorboren. Nadien stond hij bekend als Generaal Steentijger. Dit verhaal is op jou van toepassing. Hoewel vijanden voor je op de loer liggen, heeft je vastberaden geloof in de Lotus Soetra grote gevaren voorkomen nog voor ze konden ontstaan. In dit besef moet je je geloof meer dan ooit

¹⁶ Aurelio Peccei, *The Human Quality* (De menselijke kwaliteit) (Oxford: Pergamon Press, 1977), 8.

¹⁷ Idem, 129.

¹⁸ Idem, 205.

¹⁹ Zijn vader in een ander verhaal.

versterken. Het is onmogelijk om alles wat ik wil zeggen in één brief op te schrijven.

Met diep respect, Nichiren
(GND-1, 133–134)

Bodhisattva's van de Aarde zijn herkenbaar aan hun diep ontwikkelde vastberadenheid

In deze passage vraagt de Daishonin zich af aan wie de verspreiding van de Lotus Soetra in het Laatste Tijdperk van de Wet is toevertrouwd.

Shariputra en Mahakashyapa zijn directe leerlingen van Shakyamuni en vertegenwoordigers van de beoefenaars van de twee voertuigen. Bodhisattva's als bodhisattva Waarnemer van Wereldgeluiden, bodhisattva Schitterend Geluid, bodhisattva Manjushri en bodhisattva Medicijnkoning waren aanwezig bij de verkondiging van de Lotus Soetra. Zowel de leerlingen van de Boeddha als deze bodhisattva's hebben indrukwekkende verdiensten.

Toch vertrouwde Shakyamuni deze moeilijke taak van het verspreiden van de Lotus Soetra in het Laatste Tijdperk van de Wet niet aan hen, maar aan de Bodhisattva's van de Aarde toe. De Daishonin beschrijft de Bodhisattva's van de Aarde als "zij die hun vastberadenheid volledig hebben gesmeed" (GND-1, 134). Zoals de Lotus Soetra leert, zijn bij het verspreiden van de soetra in het Laatste Tijdperk van de Wet vervolgingen en moeilijkheden onvermijdelijk: "Omdat haat en jaloezie tegen deze soetra zelfs bestaan wanneer de Tathagata in de wereld is, hoeveel meer zal dit dan niet het geval zijn na zijn heengaan?" (LSOC10, 203 [LS10, 164]) De Daishonin citeerde deze passage vaak en paste haar op zijn eigen leven toe. Welke eigenschap hebben we nodig om deze uiterst moeilijke taak te kunnen vervullen? Een diep ontwikkelde vastberadenheid.

Het oorspronkelijke woord 'smeden' betekent metaal herhaaldelijk verhitten en bewerken tot het sterker wordt. In een andere brief aan Shijo Kingo, ter illustratie van dit punt, schrijft de Daishonin: "Ongehard ijzer smelt snel in een laaiend vuur. (...) Maar een zwaard weerstaat een tijdlang de hitte, zelfs als het aan een groot vuur wordt blootgesteld, omdat het goed gesmeed is." (WND-1, 839)

Diepe vastberadenheid maakt het onmogelijke mogelijk

Aan het einde van deze brief moedigt Nichiren Daishonin Shijo Kingo, die lid was van de krijgersklasse in Kamakura, aan door een anekdote te vertellen over hoe de oude Chinese generaal Li Kuang de naam 'Generaal Steentijger' kreeg.

De moeder van generaal Li Kuang was door een tijger gedood. Op een dag zag Li Kuang, een uitstekende boogschutter, een tijger die in een struik op de loer lag. In de vaste overtuiging dat dit de tijger was die zijn moeder had gedood, en vastbesloten om haar dood te wreken, schoot hij een pijl af en raakte zijn doel. Hij ging ervan uit dat hij de tijger had gedood, rende erop af, om te ontdekken dat het een steen in de vorm van een tijger was. Toch was zijn pijl tot aan de veren in de steen doorgedrongen. Hoewel hij het nogmaals probeerde te doen, lukte het nooit meer.

Met deze beroemde anekdote wilde de Daishonin Shijo Kingo duidelijk maken hoe belangrijk het is om zich te baseren op een sterk, onverwoestbaar geloof, en dat dit geloof er zeker toe zal leiden dat de beschermende functies van het universum hem beschermen. De Daishonin moedigt Kingo aan: “Hoewel vijanden voor je op de loer liggen, heeft je vastberaden geloof in de Lotus Soetra grote gevaren voorkomen nog voor ze konden ontstaan. In dit besef moet je je geloof [in de Gohonzon] meer dan ooit versterken.” (GND-1, 134)

In oktober 1279, een jaar nadat hij deze aanmoediging van de Daishonin had ontvangen, werd er tijdens een hinderlaag daadwerkelijk een aanslag op Kingo's leven gepleegd, waardoor hij het zwaard moest kruisen met samurai die hem vijandig gezind waren. Gelukkig wist hij zijn aanvallers te verdrijven. Toen de Daishonin van deze gelukkige ontsnapping hoorde, prees hij Kingo's geloof en schreef hij [in 'De strategie van de Lotus Soetra']: “Het is een verheugend feit dat je door je gebruikelijke voorzichtigheid en moed, alsmede door je sterke geloof in de Lotus Soetra, ongedeerd uit de strijd kon komen.” (GND-1, 147) Hij schreef ook de volgende woorden, die een eeuwige richtlijn zijn voor iedereen die zijn leer beoefent: “Pas de strategie van de Lotus Soetra toe vóór iedere andere.” (GND-1, 147)

De vreugde en opluchting van de Daishonin over de veiligheid van zijn leerling zijn duidelijk voelbaar. Kingo's overwinning was in werkelijkheid een overwinning van geloof — van oprechte inspanning voor kosenrufu met dezelfde toewijding als de Daishonin en zijn leer trouw in praktijk brengen. Het was ook een overwinning van menselijke revolutie.

Een eeuw van overwinning van de mensen en een eeuw van menselijke revolutie

Op 3 juli 1957 kwam een lid van de vrouwendivisie van de Bunkyo-afdeling in Tokio op de luchthaven Haneda naar mij toe terwijl ik aan boord van mijn vlucht naar Osaka ging. Ze vroeg me om een boodschap die ze aan onze leden kon doorgeven. Zonder aarzelen antwoordde ik: “De dageraad is aangebroken in Japan! Geef deze boodschap alsjeblieft aan de leden door!”

We vinden het onsterfelijke licht van menselijke revolutie in een grote spirituele strijd, in een tijd van ongekeende uitdagingen, waarin we de duisternis van angst en twijfel verdrijven en iedereen verlichten met het compassievolle zonlicht van absoluut vertrouwen en gemoedsrust. Het is het brandend houden van de vlam van moed en hoop in je hart, zelfs te midden van de zwaarste tegenspoed.

Vanaf die dag heb ik, terwijl ik op valse beschuldigingen gevangen zat, twee weken lang onafgebroken gestreden. Hoewel ik een gewone jonge man was, heb ik mijn innerlijke kracht en vastberadenheid gesmeed, zodat mijn leven net zo sterk werd als een machtig zwaard. “Roep de moed van een leeuwenkoning op” (WND-1, 997), en ik stond op voor wat ik wist dat juist was. Op 17 juli, toen ik uit de gevangenis werd vrijgelaten, werd de Osaka-bijeenkomst²⁰ gehouden in de Nakanoshima Civic Hall, te midden van een stortregen. Iedereen die die avond samenkwam, straalde de vastberadenheid uit om ervoor te zorgen dat gerechtigheid zou zegevieren.

Ik ben ervan overtuigd dat deze gebeurtenis het begin markeerde van een tijdperk van de mensen — een tijdperk waarin we de fundamentele duisternis of onwetendheid, de bron van ongeluk en ellende, overwinnen, alle negatieve en verraderlijke krachten die schade en lijden veroorzaken verslaan, en onze stem verheffen in een lied van overwinning. Deze inspanningen zijn een onveranderlijk recept.

Onze moedige inzet als leden van de SGI om van de 21e eeuw een eeuw van overwinning van de mensen en een eeuw van menselijke revolutie te maken, wordt nu steeds belangrijker.

In deze corrupte en getroebleerde wereld, die wordt verteerd door de drie vergiften, moeten we moedig, wijs en compassievol handelen, en het machtige zwaard van geloof in de Mystieke Wet hanteren. Laten we vooruitgaan met het onverschrokken vertrouwen en de trots van Bodhisattva's van de Aarde, en de instelling van menselijke revolutie stevig in ons leven verankeren.

²⁰ Osaka-bijeenkomst: Een Soka Gakkai-bijeenkomst die werd gehouden om te protesteren tegen de onrechtmatige arrestatie van president Ikeda, destijds stafhoofd van de jeugddivisie van de Soka Gakkai, door het districtsparket van Osaka in verband met het *Osaka-incident*. De bijeenkomst vond plaats in de Nakanoshima Burgerzaal in Osaka op 17 juli 1957, de dag waarop voorzitter Ikeda werd vrijgelaten na twee weken van ondervraging door de autoriteiten.